

[Thestrup.]

malisme og kineseri i almindelighed, ikke alene i centraladministrationen, men i hele vor administration. Det giver den almindelige borger, det giver hele vort erhvervsliv en række unødige vanskeligheder, det betyder fordyrelser og forsinkelser. Jeg har selv lige stået over for et par tilfælde. I det ene tilfælde drejede det sig om et seminarium, der af undervisningsministeriet og boligministeriet med meget besvær havde fået lov at bygge en ny undervisningsbygning. Da de så var færdige med den, kom en fabriksinspektør og sagde, at det var helt galt; der skulle have været en trappe til. Så måtte man lave om og bygge en ny trappe og rive forskelligt ned, alt med betydelig udgift.

Jeg har stået over for et andet eksempel. Efter mange forhandlinger var det lykkedes i en landvæsenskommission, som jeg var formand for, at nå til enighed om, under hvilke betingelser nogle ørreddamme måtte blive anlagt ved en å. Da det var sket, kom fredningsmyndighederne, fordi der i åen er ynglesteder for nogle små fisk, nogle såkaldte ferskvandsulke, nogle små gavtyve på få centimeter. På ny bliver der forhandlinger og skrivelser frem og tilbage, forinden anlægget af ørreddammene bliver tilladt. Hvorfor samles disse ting ikke under én afgørelse, hvor de forskellige interesser så er repræsenteret? Jeg har engang talt om det i radioen, og Hedeselskabets tidsskrift var så venlig at gengive den tale, jeg havde holdt, og gav sin stærke tilslutning dertil. Jeg tror, det var i anledning af hele den debat, der rejste sig om Skjernåspørgsmålet, men der er ikke kommet en sådan samordning.

Jeg har tidligere under finanslovdebatten talt om brug af moderne kontorartikler i administrationen, og den højtærede justitsminister var så venlig at lytte til et af mine forslag: anvendelsen af fotokopiering inden for tinglysningsvæsenet. Jeg har haft den formædelse, at et nedsat udvalg eller en kommission har taget afstand fra anvendelsen af denne fotokopiering, men jeg tror nu ikke, at dette udvalg, denne kommission, har ret. Jeg er helt overbevist om, at jeg har ret i det, og at det ville betyde en besparelse, og det ville være det eneste fornuftige at gå til denne lille modernisering.

Jeg tror også, man skal passe på sådan

noget som gebyrer og afgifter. I min fuldmægtigtid var der gebyrer, der var så svære at regne ud, at en fuldmægtig, der var dygtig til det, blev meget anerkendt og efterspurgt mange steder, men det er dog ret beset et overflødigt arbejde. Jeg ville håbe, vi kunne komme bort fra den art kineserier. Det forsinker sagerne gang; man bruger arbejdskraft til ingen nytte, og det irriterer folk. Og så er det jo intet imod alt det, der kræves inden for byggeriet. Når vi nu skal til at se på byggespørgsmålene, må vi også se på, hvordan vi undgår alle disse fordyrelses- og forsinkelsesdepartementer. Der ligger meget større udgifter heri, end nogen tænker sig.

Men selv om vi således kan gøre noget til at begrænse udgifterne i statshusholdningen, vil den omstændighed, at statens opgaver vokser, naturligvis kræve flere og flere penge, og her er så spørgsmålet, hvor vi skal tage dem fra. Det konservative folkeparti har gang på gang fremhævet nødvendigheden af, at de offentlige udgifter pålægges borgerne på en sådan måde, at de mindst muligt modvirker arbejdsindsatsen og initiativet og opsparevilsjen. Vi ønsker derfor en omlægning af beskatningen fra skat på arbejdsindkomster og opsparing til skat på forbruget, så borgernes samfundsnyttige virksomhed hæmmes mindst muligt af beskatningen. Finanslovsforslaget viser desværre, at regeringen foretrækker en udvikling i den stik modsatte retning.

Hvis man sammenligner det statsbudget, der i dag er til behandling, med det reviderede budget for indeværende finansår, viser det sig, at person- og selskabsskatterne tilsammen vil stige med ca. 14 pct., medens forbrugsafgifterne vil stige med godt 3 pct. Sammenligner man budgettet med det budget, der blev forelagt i november i fjor, udgør stigningen ikke mindre end 26 pct. for person- og selskabsskatterne tilsammen, medens forbrugsafgifterne stiger med kun 4-5 pct. Beskatningen af arbejdsindkomster og opsparing kommer således til at bære en væsentlig større del af byrderne, end det i fjor var tilfældet. Vi anser dette for meget uheldigt.

Finanslovsforslaget understreger nødvendigheden af en skattereform, og en sådan skattereform bør gennemføres snarest mu-